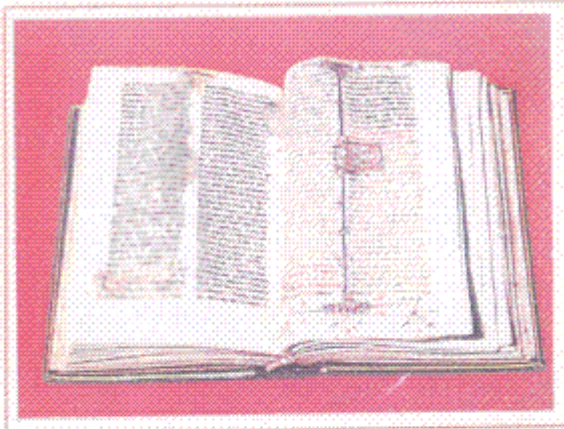

شناختن خدا
از طریق
کتاب مقدس

نویسنده: دیوید اگنر
مترجم: جسیکا باباکانیان

شناختن خدا از طریق کتاب مقدس

کتاب مقدس فقط کتابی درباره اخلاقیات، یک قوم برگزیده، فرارهای معجزه آمیز و ماهی بزرگی که یک نسی پاشی را پلغید، نیست. این کتاب از قوانین، جنگ‌ها، مردم و مکان‌ها سخن می‌گوید - و هدف از هر یک از آنها این است که چنان پیشی در مورد خدا و خودمان به ما بدهد که زندگی‌مان را دگرگون کند. این کتاب به ما کمک می‌کند تا بفهمیم که هیچ چیز مهمتر از شناختن خدا و دانستن قدرت او در عواطف، دردها و خوشی‌های زندگی، نیست. در این کتابچه، که نسخه ویرایش شده کتابچه‌ای به قلم «دیوید اگنر» (David Egner) است، فکر می‌کنم خدا و خودتان را در موقعیت‌های تمجب آوری خواهید دید.

مارتین ر. دو هان

شناختن خدا از طریق کتاب مقدس

نویسنده: دیوید اگنر

مترجم: جسیکا باباخانیان

کلیسای انجیلی آمریکا - تهران

خرداد ۱۳۷۷

بهمن ۱۳۷۷

فروردین ۱۳۸۲

تکثیر محدود - مخصوص مسیحیان

مشکلاتی با خدا

یکی از راه‌های فهمیدن کتاب مقدس این است که بفهمیم این کتاب، از ابتدا تا انتها، درباره افرادی است که با خدا مشکلی دارند. در نخستین صفحات کتاب مقدس در مورد افرادی می‌خوانیم که آنقدر شبیه خدا هستند که می‌توانند با او به استدلال بپردازند، و در عین حال آنقدر با او تفاوت دارند که مانند او فکر نمی‌کنند. در ابتدای تاریخ بشریت می‌شویم:

«خدا ما را محروم می‌کنده» ابتدا، مشکل بر سر میوه یک درخت بود. بعدها، مردم کتاب مقدس با مقررات خدا درباره زنا، استفاده از زمین و طرز رفتار به هنگام نزاع و درگیری، مشکل پیدا کردند.

«خدا اهن‌صفت نیست» حتی ایوب، که گفته می‌شد عادل‌ترین انسان روی زمین است، دچار این مشکل بود.

«خدا می‌خواهد ما را نابود کند» این نظر

آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نهار، در باغ می‌خرامید، و آدم و زنش خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند. و خداوند شنید. آدم را ندا در داد و گفت: «کجا هستی؟» گفت: «چون آواز تو را در باغ شنیدم ترسان گشتم، زیرا که عریانم پس خود را پنهان کردم.» گفت: «که تو را آگاهانید که عریانی؟ اینها از آن درختی که تو را فتنان کردم که از آن نخوردی، خوردی؟» آدم گفت: «این زنی که قرین من ساختی، وی از میوه درخت به من داد که خوردم» (پیدایش ۳: ۸-۱۲).

صفحه	مضمایم
۴	مشکلاتی با خدا
۶	مشکلاتی با در متن کتاب مقدس
۹	یکه نگاه کنی
۱۲	کتاب مقدس درباره خدا چه می‌گوید؟
۱۲	خدا شخص است و نه یک نیرو
۱۵	خدا قابل شناخت است و نه صرفاً یک راز
۱۹	خدا بی‌نهایت است و نه کاملاً قابل شناخت
۲۲	خدا نیکو است و نه صرفاً قدرتمند
۲۷	کتاب مقدس درباره مسیح چه می‌گوید؟
۳۱	طرح اصلی وقایع کتاب مقدس
۴۱	سرزمین کتاب مقدس
۴۳	دوران کتاب مقدس
۴۴	چه کسی می‌تواند خدا را در کتاب مقدس ببیند؟

مردم وحشت‌زده‌ای بود که تازه از ۴۰۰ سال بردگی نجات یافته بودند.

«تدارکات خدا خسته کننده هستند» قوم اسرائیل پس از آن‌که روزها و هفته‌ها نان سَن را خوردند، چنین احساسی به آنها دست داد. خدا بلاهای وحشتناکی بر فرعون مصر فرستاده بود تا قوم خود را نجات دهد. و شخصاً آنها را در صحرا هدایت می‌کرد تا به سرزمینی که به ایشان وعده داده بود برساند. ولی آنها با آنچه او برایشان فراهم کرده بود مشکل داشتند. قوم می‌خواستند به خاطر تره و پیاز و سیر به مصر بازگردند.

«خدا نمی‌خواهد به ما کمک کند» بارها و بارها، کتاب مقدس دربارهٔ افرادی سخن می‌گوید که علیرغم دیدن کمک‌ها و تدارکات خدا در گذشته، به این نتیجه می‌رسند که انتظار کشیدن برای خدا فایده‌ای ندارد.

«خدا با داورى کردن قوهش، آبروى خود را می‌برد» خادمین خدا چنین استدلال کرده‌اند که خدا هنگامی که قوم خود را داورى می‌کند، به دشمنانش بهانه‌ای برای مسخره کردن می‌دهد. خدا به بت پرستان بهانه‌ای می‌دهد که باور کنند او قادر نیست از قوم برگزیدهٔ خود مراقبت کند.

«خدا چیزهای غیرممکن می‌خواهد» حتی موسی با خدا بحث کرد که نمی‌تواند آنچه را خدا از او می‌خواهد، انجام دهد. بعدها، یونس نمی‌توانست خود را راضی کند که به اهالی شهر نینوا، که از دشمنان قوم خودش بودند، کمک نماید تا از داورى خدا که سزاوارش بودند، نجات یابند. بعدها، خدا از تمامی قوم خود خواست تا دشمنان خود را

محبت کنند و به کسانی که به آنها ضرری رسانده بودند، نیکویی نمایند.

«از کارها و رفتار خدا چنین به نظر نمی‌رسد که او ما را دوست دارد.» اگر خدا ما را دوست داشت، اجازه نمی‌داد زجر بکشیم. اجازه نمی‌داد دشمنانمان بر ما حکومت کنند. او ما را از عواقب بسد انتخاب‌های خودمان نجات می‌داد و نسیجات می‌داد و نمی‌گذاشت در تاریکی مستظر نور پاسخ او باشیم.

جانم از حیات بیزار است، پس سئالۀ خود را روان می‌سازم. در تلخی جان خود سخن می‌زنم و به خدا می‌گویم: «مرا ملزم مساز و مرا بفرمان که از چه سبب با من ستازت می‌کنی؟ اینا برای تو نیکو است که ظلم نسایی، و عمل دست خود را حقیر شماری، و بر مشورت شریران بتانی؟... دست‌هایت مرا جیماً و ناسماً سرشته است و مرا آفریده‌است و آیا مرا هلاک می‌سازی؟ (ایوب ۱۸۰-۳-۸۰)

مسکلات ما در متن کتاب مقدس

دو باب اول کتاب پیدایش به ما نشان می‌دهند که وجو ما مدیون خدایی است که نخستین والدین ما را به شپاهت خود آفرید. باب‌های ۳-۱۱ به ما می‌گویند که حسادت، قتل، مستی، زنا، با محارم، و مصیبت‌ها، نتیجهٔ تصمیم آنان برای بی‌اطاعتی از خدا و خوردن از میوه درخت معرفت نیک و بد بود.

در باب ۱۲ پیدایش، خدا خود را بر مردی به نام ابراهیم مکشوف کرد و به او گفت که می‌خواهد بعدها قومی از او به وجود آورد که موجب برکت همهٔ ملت‌ها خواهد شد. قرار بود این قوم برگزیده، که بعدها به نام بنی اسرائیل شناخته شد و سیله‌ای باشد که از طریق آن، خدا خود را بر همهٔ چهار مکشوف کند. بقیهٔ عهد عتیق به شرح ماجرای پیشرفت شکست اسرائیل اختصاص دارد.

خدا این قوم را به طرز معجزه آسایی از بردگی مصر نجات داد و به صورت یک ملت متشکل کرد. همهٔ نیازهای قوم را در یک صحرای خشک برآورده نمود و سرزمین موعود را به آنها داد. هنگامی که قوم مرتکب گناه می‌شد خدا انبیا را یکی پس از دیگری می‌فرستاد تا به قوم هشدار دهند. خدا، خود را به بنی اسرائیل داد. او به قوم اسرائیل قوانین، عهدها، حکمت، پیروزی نظامی، انبیا، پادشاهان، وعده ظهور ماشیح (مسیح موعود) را داد. ولی قوم اسرائیل غالباً اعمال و معیارهای اخلاقی و روحانی ملل همسایه را اختیار می‌کرد. بالاخره خدا اجازه داد که آشور و بابل

اسرائیل را شکست دهند و تصرف نمایند. پس از گذراندن ۷۰ سال تبعید در بابل، در طول یک قرن برخی از اقوام قوم به اورشلیم بازگشتند و آن را بازسازی کردند. با این همه، قوم خدا نسبت به خدایشان سرد بودند. خدا، پس از آن‌که یک بار دیگر از زبان ملاکی نبی با نوم سخن گفت، به مدت ۴۰۰ سال طولانی و تاریک و سخت، خاموش ماند.

بالاخره، روزگار جدیدی آغاز شد. یک معجزه گر و معلم عدالت و راستی، از جنس برخواست. عیسی ناصری نشانه‌های ماشیح یا موعود را در خود داشت. او بیماران را شفا می‌داد، مردگان را زنده می‌کرد، به بیچارگان امید می‌بخشید، و با ریاکاری رهبران روحانی اسرائیل مبارزه می‌کرد. ولی عیسی در اوائل ۳۰ سالگی، به صحبت دربارهٔ لزوم مرگ خود پرداخت. پیش از آن‌که پیروان عیسی بفهمند چه اتفاقی دارد می‌افتد، او برای برگزاری عید فصح یهودیان به اورشلیم رفت و زندگیش بر بالای صلیب به پایان رسید.

«خداوند از خدایان سخن می‌گوید و آن با دروغی که معجزه را او می‌کند، دروغی با صیر و تحمل رفتار می‌کند.»

سه روز پس از تدفین عیسی، شهادتی اظهار داشتند که عیسی از مردگان برخاسته و زنده است. مردان وحشت‌زده، مملو از امید و شجاعت شدند. آنان با به خطر انداختن زندگی خود، انجیل امید را به همهٔ دنیا اعلام کردند. آنان می‌گفتند که

یک نگاه کلی

با آنکه عهد عتیق و عهد جدید مجموعاً یک کتاب را تشکیل می‌دهند، این یک کتاب در واقع کتابخانه‌ای شامل ۶۶ کتاب است که به دست تقریباً ۴۰ نفر و در طول ۱۵۰۰ سال نوشته شده‌اند. این ۶۶ کتاب، به ۱۱۸۹ باب و ۳۱۱۷۳ آیه تقسیم شده‌اند. در یکی از ترجمه‌ها محاسبه شده که ۷۷۳۶۹۲ کلمه و ۳۵۶۶۴۸۰ حرف وجود دارد. خواننده سراسری ممکن است در جزئیات مطالعه کتاب مقدس سردرگم شود. به همین دلیل، باید دانست که به خودمان یادآوری کنیم که هدف کتاب مقدس این نیست که ما را متخصص در فرهنگ خاورمیانه یا آموزه‌های مسیحی کند (با آنکه اینها هر دو نیز مهم هستند). هدف کتاب مقدس این است که خدا و خودمان را به ما بشناساند، و نه تنها ما را از وقایع گذشته آگاه سازد بلکه توانایی زندگی امروز را نیز به ما بدهد.

۱ - این کتاب درباره خدا است. کتاب مقدس از صفحه اول تا صفحه آخر، در مورد خدا با ما سخن می‌گوید. کتاب مقدس خدا را این‌گونه معرفی می‌کند:

- آفریننده (پیدایش ۱:۱)
- نگهدارنده (کولسیان ۱:۱۷)
- قدوس (خروج ۱۵:۱۱)
- محبت (اول یوحنا ۴:۸)
- راستی (یوحنا ۱۴:۶)

q

خودمان به ما نشان می‌دهند.

۳ - این کتاب درباره امروز است. کتاب مقدس هنوز هم پر فروش‌ترین کتاب است، نه به خاطر سبک ادبی ممتاز یا طرح خارق‌العاده آن، بلکه به این دلیل که پیام آن از سوی خدا ژرفترین نیازهای قلب بشر را برآورده می‌کند. زمان می‌گذرد، ولی انسان تغییر نمی‌کند. ما هنوز هم باید به تاجیز بودن زندگی بشر، واقعیت گناه، مشکل درد و بی عدالتی، مسابقات مربوط به منشاء و سرنوشت، و سؤال‌های آزار دهنده در مورد مفهوم حیات، پی ببریم. در بطن جهانی که همواره در حال تغییر و تبدیل است، آنچه تغییر نکرده نیازهای ما است به:

- هدایت
- هویت شخصی
- مشورت عاقلانه
- دانش سرنوشت
- درک و فهم
- اصول زندگی
- انگیزه
- تشویق
- الهام
- احساس تعلق
- محبت
- ایمان
- راحتی
- معیارها

آنچه کتاب مقدس به ما نشان می‌دهد، این است که این نیازها برای مردان و زنانی که یاد می‌گیرند خدا را بشناسند و با او زندگی کنند، برآورده شده‌اند. به همین دلیل، اکنون توجه خود را به برخی از اساسی‌ترین حقایق درباره خدا معطوف می‌کنیم که معمولاً نادیده گرفته می‌شوند.

||

خدا به واسطه مرگ و قیام عیسی، پیروزی بزرگی به دست آورده است. می‌گفتند که عیسی به عنوان یک قربانی کامل برای گناهان ما مُرد، و به همه قربانی‌های حیوانات که پیش از او انجام می‌گرفتند، پایان بخشید. می‌گفتند که خدا همه کسانی را که از گناهان خود توبه کنند و به عیسی اعتماد نمایند، به درون خانواده الهی خود می‌پذیرد. می‌گفتند که اکنون یهودی و غیریهودی به یکسان می‌توانند عضو جامعه جدیدی شوند که کلیسا نامیده می‌شود.

کتاب مقدس نشان می‌دهد که کلیسا پاسخ نهایی خدا برای جهان نبود. کلیسا نیز همچون قوم اسرائیل، با معیارها و فسادهای دنیا شروع به سازش کرد. لازم بود که خدا دائماً خود را اصلاح کند تا توجهشان را به خود جلب نماید. کتاب مقدس با وعده بازگشت مسیح پایان می‌یابد و می‌گوید: «بیا، ای خداوند عیسی!»

n

واحد (تثنیه ۶:۴)

ازلی و ابدی (مزمور ۹۰:۲)

قائم به خود (خروج ۳)

روح (یوحنا ۴:۲۴)

تفسیر ناپذیر (مزمور ۱۰۲:۲۷)

همه جا حاضر (مزمور ۱۳۹)

دانای مطلق (عبرانیان ۴:۱۳)

توانای مطلق (ایوب ۴۲:۲)

عادل (مزمور ۱۸:۲۴-۲۶)

مهمتر از همه این‌که، کتاب مقدس خدایی را به ما نشان می‌دهد که در جسم شخصی نزد ما آمد که آن شخص می‌گفت هر که او را بشناسد، خدای پدر را شناخته است؛ هر که او را محبت کند، پدر را محبت کرده است؛ هر که به او ایمان آورد، به پدر ایمان آورده است؛ هر که بر او اعتماد کند، بر پدر اعتماد کرده است؛ و هر که او را بپذیرد، پدر را پذیرفته است.

۴ - این کتاب درباره ما است. کتاب مقدس، به معنی واقعی، کتابی است که درباره یکایک ما نوشته شده است. هنگامی که شخصیت‌های آن را می‌شناسیم، در قالب این شخصیت‌ها با خودمان روبرو می‌شویم. در ترس آنها ترس خودمان، در خشم آنها خشم خودمان، در وسوسه‌های آنها وسوسه‌های خودمان، و در شادی‌های آنها شادی‌های خودمان را می‌بینیم. درست است که شخصیت‌های کتاب مقدس به جای تویوتا و بیوک، بر الاغ و شتر سوار می‌شدند، ولی در همه موارد مهم، نکته‌ای را در مورد

|o

کتاب مقدس درباره خدا چه می‌گوید؟

سال‌ها پیش از این، دانیال نبی نوشت: «آنانی که خدای خویش را می‌شناسند، قوی شده کارهای عظیم خواهند کرد» (دانیال ۱: ۳۲). این اصل هنوز هم صحیح است. کسانی که خدا را می‌شناسند، او را برای نیازهای زندگی خود کافی می‌دانند.

از آنجا که می‌خواهیم خدا را از دیدگاه کل کتاب مقدس بشناسیم، بیایید فقط به مسائل اساسی بپردازیم و فقط سراغ برخی از بنیادی‌ترین جنبه‌های پیام کلام خدا برویم. بیایید نظری بیفکنیم به چهار نکته که بنیان بقیه واقعیت‌هایی هستند که کتاب مقدس درباره خدا و خودمان به ما می‌گوید.

دیدگاه ۱:

خدا شخص است و نه یک نیرو. در سراسر کتاب مقدس، خدا به وسیله ضمائر «من»، «مرا» و «ما» درباره خود سخن

خدا شخص است

می‌گوید. هنگامی که «تو» خطاب می‌شود، پاسخ می‌دهد. او دارای عقل و خرد است، عواطف خود را ابراز می‌کند، و اراده خود را عملی می‌نماید. خدا سخن می‌گوید، می‌بیند و می‌شنود. او ناراحتی، خشم، حسد، و محبت خود را نشان

می‌دهد. با آن‌که تأکید می‌کند که روح است (یوحنا ۴: ۲۴)، در عین حال مشخص می‌کند که یک نیرو و قدرت صرف نیست. او همه نشانه‌های یک شخصیت را در خود دارد.

کتاب مقدس اظهار می‌دارد که این خدا که ما با او مشکلاتی داریم، یک شخص است، و نه صرفاً یک قدرت که یا برای ما مفید است و یا بر ضد ما است. در این مورد، تجربه موسی مثال بجایی است. خدا هنگامی که از درون بوته سوزان با موسی سخن گفت (خروج ۳-۴)، هم قدرت و هم شخصیت خود را به او نشان داد. خدا از موسی خواست که بنی اسرائیل را از بردگی در مصر رهایی بخشد. ولی موسی نیز همانند بیشتر شخصیت‌های کتاب مقدس، با آنچه که خدا از او می‌خواست مشکل داشت. او حتی نمی‌توانست تصور کند که فرعون قدرتمند به او گوش بدهد. به همین دلیل، خدا دو معجزه انجام داد تا قدرت خود را نشان دهد (۱: ۹-۱۰). ولی موسی دوباره جواب رد به خدا داد و این بار لکنت زبان خود را بهانه کرد. خدا بلافاصله به بهانه موسی جواب داد و به او گفت که خودش به موسی خواهد آموخت که چه بگوید (۱: ۱۱-۱۲). باز هم موسی دعوت خدا را رد کرد و از او خواست تا شخص دیگری را بفرستد. بالاخره خدا عصبانی شد و با سخنان تند بر مخالفت‌های موسی فائق آمد (۴: ۱۴-۱۷). و بالاخره موسی پیام را دریافت کرد و موافقت نمود که برود - ولی البته این موافقت پس از یک جز و بحث معمولی میان انسان و یک خدای کاملاً شخصی حاصل گردید.

۱۱۱

۱۱۲

خداوند با موسی روبرو سخن می‌گفت. مثل شخصی که با دوست خود سخن گوید.

(خروج ۳۳: ۱۱)

توجه داشته باشید که این یک مشاجره سخت و شخصی، میان دو شخص دارای فکر و احساس، بود. این امر نشان می‌دهد که خدا یک نیرو و قدرت صرف نیست. او شخصیت دارد و یک شخص است:

- او دارای یک حضور شخصی است (پیدایش ۳: ۸؛ خروج ۱۹: ۲۰؛ متی ۳: ۱۷؛ یوحنا ۱۲: ۲۸).
- او بر مبنای هوش و دانشی بی‌نهایت می‌اندیشد (اشعیا ۴۰: ۱۴-۱۳).
- او دارای عواطف و احساسات نامحدودی است (پیدایش ۶: ۶؛ تثنیه ۲۹: ۲۰؛ مزمو ۱۱۱: ۴).
- او محبت می‌کند (ارمیا ۳: ۳۱؛ یوحنا ۳: ۱۶؛ یوحنا ۸: ۲).

دیدن خدا

چون خدا دارای شخصیت است، موارد زیر به ما آرامش می‌دهد:

- ۱ - او شخصاً مراقب ما است.
- ۲ - او شخصاً برای ما فکر می‌کند.
- ۳ - او شخصاً به آنچه که می‌گوییم و فکر می‌کنیم، پاسخ می‌دهد.

۱۱۴

۴ - او شخصاً نقشه‌هایی برای ما دارد.

دیدن خودمان

- ۱ - اخیراً چه کرده‌اید تا نشان دهید که رابطه‌ای شخصی با خدا دارید؟
- ۲ - در این هفته چه تصمیم‌هایی گرفته‌اید که در آنها احساسات خدا را مد نظر قرار داده‌اید؟
- ۳ - چگونه آگاهی از این واقعیت که خدا صرفاً یک نیروی غیرمتشخص نیست، باعث می‌شود که به او پاسخ دهید؟
- ۴ - آگاهی شما از این‌که خدا برای آینده شما نقشه‌هایی دارد، چه تأثیری بر افکارتان در مورد آینده می‌گذارد؟
- ۵ - برای بهتر شناختن خدا چه اقدام سریعی می‌توانید بکنید؟

دیدگاه ۲:

خدا قابل شناختن است و نه صرفاً یک راز درست است که اشعیا نبی از خدا چنین نقل قول می‌کند: «افکار من

خدا قابل شناختن است

افکار شما نیست و طریق‌های شما طریق‌های من نیست» (اشعیا ۵۵: ۸). (این یکی از دلایلی است که ما با خدا مشکل داریم.) ولی در اشعیا ۵۵، منظور خداوند این نبود که او قابل شناختن نیست. منظور او این است که ما نمی‌توانیم آنچه را

۱۱۵

که او دربارهٔ خود و افکارش بر ما مکشوف نکرده است، بدانیم. به همین دلیل، ما که هستیم که با آن یگانه‌ای که افق دیدش بی‌نهایت عظیم‌تر از ماست، مشاخره کنیم؟ به خاطر همین دانش بی‌نهایت است که خدا آنچه را که بدان نیاز داریم تا او را بشناسیم، به ما بخشیده است. آنچه که باید دربارهٔ خدا بدانیم، در مکاشفهٔ او می‌یابیم.

۱ - ما می‌توانیم خدا را بشناسیم، زیرا آفریده شده‌ایم تا او را بشناسیم. بنابر داستان آفرینش انسان، خدا گفت: «آدم را به صورت ما و موافق شبیه ما بسازیم» (پیدایش ۱: ۲۶). آیهٔ بعد می‌گوید: «پس خدا آدم را به صورت خود آفرید، او را به صورت خدا آفرید» (آیهٔ ۲۷). یکی از دلایلی که خدا ما را به صورت خود آفرید این بود که بتوانیم او را بشناسیم و به او پاسخ دهیم. او عناصری را در شخصیت ما آفرید که با شخصیت خود او مطابقت دارند. ما فکر داریم تا به افکار او پاسخ دهیم، احساس و عاطفه داریم تا به احساسات و عواطف او پاسخ دهیم، و اراده داریم تا به ارادهٔ او پاسخ دهیم.

از این لحاظ، ما با حیوانات تفاوت داریم. تا آنجا که ما می‌دانیم، حیوانات توانایی شناختن خدا را ندارند. آنها غریزه‌ای برای تشخیص درست و نادرست ندارند. آنها فاقد آن عطش ذاتی برای خدا هستند که تنها به واسطهٔ داشتن رابطه‌ای شخصی با آفریننده سیراب می‌شود.

به خاطر ظرفیت‌های خداگونه‌ای که آفرینندهٔ ما در ما نهاده، شخصیت‌های کتاب مقدس می‌توانستند آنچه را که لازم بود، دربارهٔ خدا بدانند:

□ آدم و حوا آنقدر خدا را می‌شناختند که در باغ عدن با او سخن می‌گفتند (پیدایش ۳: ۸-۱۱).
 □ خونخ با خدا راه می‌رفت (پیدایش ۵: ۲۴).
 □ داود آنقدر عمیقاً خدا را می‌شناخت که «مردی موافق دل خدا» خوانده می‌شد (اعمال ۱۳).
 دلیل آن‌که مردان و زنان کتاب مقدس می‌توانستند به خدا پاسخ دهند و او را بشناسند، این بود که او آنان را با چنین توانایی‌ای آفرید.

۲ - ما می‌توانیم خدا را بشناسیم، زیرا او خودش را به ما شناساند. امروزه مهمترین وسیله‌ای که خدا با آن خود را به ما می‌شناساند، کتاب مقدس است. کتاب مقدس را بردارید. آن را ورق بزنید. با کمی خواندن متوجه می‌شوید که این کتاب ادعا می‌کند از سوی خدا آمده و به واسطهٔ نویسندگانی که از خدا الهام یافته‌اند، نوشته شده است:

○ در نخستین باب کتاب مقدس، ۱۰ بار عبارت «و خدا گفت» تکرار شده است (پیدایش ۱).
 ○ اشعیا ۴۰ بار، حزقیال ۶۰ بار، و ارمیا ۱۰۰ بار ادعا می‌کنند که نوشته‌هایشان «کلام خدا» هستند.
 ○ خدا به ارمیا گفت: «تمامی سخنانی را که من به تو گفته‌ام، در طوماری بنویس» (۲۳: ۲).
 ○ پولس می‌گوید که «نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح القدس می‌آموزد» سخن می‌گوید (اول قرنتیان ۲: ۱۳).
 ○ مسیحیان تسالونیکی، تعلیمات پولس را «نه چون کلام انسانی، بلکه چنان‌که فی‌الحقیقت است، کلام

خدا» پذیرفتند (اول تسالونیکیان ۲: ۱۳).
 ○ یوحنا در آغاز کتاب مکاشفه، دربارهٔ آن چنین می‌نویسد: «مکاشفهٔ عیسی مسیح که خدا به او داد تا ... بر غلامان خود ظاهر سازد» (۱: ۱).
 اگر خدا خود را در مکاشفهٔ مکتوب خود بر ما آشکار نکرده بود، آفرینش مهمترین گواه برای شناختن او می‌بود. ما می‌توانستیم نشانه‌های قدرت، حکمت، توجه او به جزئیات، و شخصیت او را، در خودمان و نیز تا حدودی در عالم حیوانات ببینیم. ولی نمی‌توانستیم نقشه‌های او برای خودمان را درک کنیم. نمی‌فهمیدیم که تاریخ به کجا می‌انجامد. نمی‌توانستیم مطمئن شویم که خدا مایل است ما را در خانوادهٔ خود بپذیرد و تا ابدیت مراقب ما باشد. اگر خدا خود را بر ما مکشوف نکرده بود، مهمترین پرسش‌های انسان بی‌جواب می‌ماند.

دهدن خدا

از آنجا که خدا قابل شناختن است، می‌توانیم بدانیم:

- ۱ - چه چیز را دوست می‌دارد.
- ۲ - از چه چیز منزه است.
- ۳ - می‌خواهد چگونه باشیم.
- ۴ - می‌خواهد از چه چیز اجتناب کنیم.

دهدن خودمان

۱ - اخیراً چه تصمیم‌هایی بر اساس شناختی که از خدا دارید، گرفته‌اید؟

- ۲ - در زندگی خود به چه مواردی می‌توانید اشاره کنید که نشان دهند شناخت شما از خدا بیشتر می‌شود؟
- ۳ - از مشاهدهٔ طبیعت چه چیزی دربارهٔ خدا آموخته‌اید؟
- ۴ - چرا مطالعهٔ کتاب مقدس و دعا، برای شناختن خدا اینقدر اهمیت دارند؟
- ۵ - در اوقات دشوار زندگی، شناخت شما از خدا چه کمکی به شما کرده است؟

دیدگاه ۳ :
 خدا بی‌نهایت است، و نه کاملاً قابل شناختن. سراسر کتاب مقدس آشکارا اعلام می‌کند که گرچه خدا شخصیت دارد، و گرچه می‌توان او را شناخت، ولی او متمایز از آفرینش خود و بی‌نهایت برتر از آن است. ما آفریده شده‌ایم. آنچه که می‌شناسیم آفریده شده است. هر آنچه که می‌شناسیم، تا اندازه‌ای قابل سنجش و محدود است. ولی خدا چنین نیست. با آن‌که درک این مطلب برای ما غیرممکن است، ولی خدا از ازل وجود داشت، و برای بقای خود نیاز به هیچ چیز و هیچ‌کس ندارد. او کاملاً آزاد است، یعنی هیچ‌کس نمی‌تواند او را تغییر دهد یا ادعایی بر او داشته باشد. او کاملاً قائم به ذات است و در بی‌نهایت ابدیت زندگی می‌کند.

ما ضعف‌ها و نقص‌هایی داریم. هر آنچه که می‌شناسیم دارای محدودیت است. ما عقب می‌مانیم؛ متوجه نمی‌شویم؛ شکست می‌خوریم. تا کامل و معیوب هستیم. ولی خدا نه. او در صفات و طریق‌هایش نامحدود است. گرچه از بعضی جنبه‌ها شبیه خدا هستیم، ولی از بسیاری جنبه‌های دیگر مطلقاً قابل مقایسه با او نیستیم.

**آیا خدای شما به اندازه کافی بزرگ است؟
آیا به اندازه کافی برای زندگی، مشکلات،
نیازها، و غم و اندوه شما بزرگ است؟
خدای ما قاهر مطلق است. توانایی و
قدرت او هیچ محدودیت و حد و مرزی ندارد.
- پاریس ریتمه -**

موسی هنگامی که شریعت را دریافت کرد، عظمت پُر ابهت خدا را دید. در حالی که به دنبال کلماتی می‌گشت تا تجربه خود را بیان کند، نوشت: «مَنظَر جلال خداوند مثل آتش سوزنده ... بر قلّه کوه بود» (خروج ۲۴: ۱۷). اشعیا، هنگامی که فراخوانده شد تا نبی خدا باشد، خدا را دید که «بر کرسی بلند و عالی نشسته بود و هیکل از دامن‌های وی پُر بود» (اشعیا ۶: ۱). او در باب ۴۰ نبوت خود با شگفتی گفت:

و کیست که آب‌ها را به کف دست خود پیموده و
افلاک را با وجب اندازه کرده و غبار زمین را در
کیل گنجاییده و کوه‌ها را به قیان و تل‌ها را به

ترازو وزن نموده است؟ کیست که روح خداوند را قانون داده یا مُشیر او بوده، او را تسلیم داده باشد؟ او از کی مشورت خواست تا به او فهم بخشد و طریق راستی را به او بیاموزد؟ و کیست که او را معرفت آموخت و راه فطانت را به او تسلیم داد؟ (اشعیا ۴۰: ۱-۱۴).

و بار دیگر در توصیف برتری و عظمت بی‌نهایت خدا چنین نوشت:

و خداوند می‌گوید: "افکار من افکار شما نیست و طریق‌های من طریق‌های شما نیستی. زیرا چنان‌که آسمان از زمین بلندتر است، همچنان طریق‌های من از طریق‌های شما و افکار من از افکار شما بلندتر می‌باشد" (اشعیا ۵۵: ۹-۸).

دهدنِ خدا

با توجه به عظمت بی‌کران خدا، می‌توانیم چنین نتیجه بگیریم که:

- ۱- خدا به هیچ چیز و هیچکس نیاز ندارد.
- ۲- خدا بالاتر از درک ما است.
- ۳- خدا شایسته پرستش و ستایش ما است.
- ۴- خدا بحق انتظار اطاعت از ما دارد.
- ۵- خدا قدرت نامحدودی برای کمک به ما دارد.

دهدنِ خودمان

۱- اخیراً چه کاری کرده‌اید که نشان دهد به خدایی ایمان

- دارید که برتر و عظیم‌تر از شماست؟
- ۲- چه کاری را نکرده‌اید، چون عظمت بی‌قیاس خدا را تشخیص داده‌اید؟
  - ۳- اگر خدا، به همان نحو که خود را بر موسی و اشعیا مکتشف کرد، خود را بر شما نیز آشکار می‌کرد، چه پاسخی به او می‌دادید؟
  - ۴- اگر شناخت شما از خدا کافی نیست، چگونه می‌توانید آن را بیشتر کنید؟
  - ۵- هنگامی که به خدایی لایتمای فکر می‌کنید که شما را دوست دارد، چه واکنشی نشان می‌دهید؟

دیدگاه ۴ :
خدا نیکو است،
و نه صرفاً
قدرتمند
در دنیای ما، به
نظر می‌رسد قدرت
مطلق موجب فساد
مطلق می‌شود. ولی

در مورد خدا چنین نیست. خدای قادر مطلق ما پر از نیکویی است. نیکویی او در هر آنچه که می‌کند، به چشم می‌خورد. حتی داورهای او برخاسته از نیکویی او هستند. هنگامی که خدا جهان ما را آفرید، هر آنچه آفریده بود، نیکو بود. شرح آفرینش او در کتاب مقدس با این کلمات پایان می‌یابد: «و خدا هر چه ساخته بود دید و همانا بسیار نیکو بود» (پیدایش

- ۳۱: ۱).
- ۲- نیکویی خدا در اعمال محبت‌آمیز او نسبت به همه بشریت نیز دیده می‌شود. به آیات زیر توجه نمایید:
و خداوند برای همگان نیکو است» (مزمور ۹۰: ۱۴۵).
  - و چشمان همگان منتظر تو می‌باشد، و تو طعام ایشان را در موسم می‌دهی. دست خویش را باز می‌کنی، و آرزوی همه زندگان را سیر می‌نمایی» (مزمور ۱۱۵: ۱۴۵-۱۶).
  - [خدا] آفتاب خود را بر بدان و نیکان طالع می‌سازد، و باران بر عادلان و ظالمان می‌باراند» (متی ۵: ۴۵).
  - و خود را بی‌شهادت نگذاشت، چون احسان می‌نمود و از آسمان باران بارانیده و فصول بارآور بخشیده، دل‌های ما را از خوراک و شادی پُر می‌ساخت (اعمال ۱۴: ۱۷).

نیکویی خدا را بیش از همه می‌توان در رفتار او با انسان مشاهده کرد. در ابتدا، او نخستین اجداد ما را در باغ بهشتی که پُر از چیزهای نیکو بود، قرار داد. خدا به آدم کار مهمی داد و او را با حضور خود - گشتن و سخن گفتن با او - مبارک ساخت. با وجود این، آدم و حوا تنها متنی را که خدا در پیش رویشان قرار داده بود، نقض کردند، و از میوه درخت ممنوعه خوردند. از آن هنگام به بعد، نژاد بشری همواره یاغی بوده است. ما با خودخواهی و خشونت با یکدیگر رفتار کرده‌ایم. با این همه، در همه مشکلاتمان خدا همچون کوهی استوار،

شخصی، قابل شناخت و نامحدود، پُر از نیکویی باقی مانده است.

گرچه ظاهر قدرت مطلق موجب فساد مطلق می‌شود. ولی خدای قادر مطلق ما پر از نیکویی است.

یوسف، پس از آن‌که به دست پدری انسانی نازپرورده شده بود، درباره نیکویی خدا آموخت. او نیکویی خدا را پس از آن‌که مورد نفرت برادران حسودش قرار گرفت، به درون چاهی افکنده شد، و سپس همچون برده‌ای به بازرگانان میدانی فروخته شد، آموخت. یوسف، نیکویی خدا را در سرزمین بیگانه‌ای آموخت که در آن، همسر اربابش او را به داشتن قصد تجاوز متهم کرد. یوسف پس از تحمل ننگ و بی‌حرمتی زندان، و بالاخره پس از روبرو شدن با برادرانی که او را مثل یک حیوان فروخته بودند، توانست بگوید: «من هستم یوسف، برادر شما که به مصر فروختید. و حال رنجیده مشوید و مقفّر نگردید که مرا بدین جا فروختید. زیرا خدا مرا پیش روی شما فرستاد تا نفوس را زنده نگاه دارد» (پیدایش ۴۰:۴-۵). و بعدها گفت: «مترسید ... شما درباره من بد اندیشیدید؛ لیکن خدا از آن قصد نیکی کرد تا کاری کند که قوم کفیری را احیا نماید، چنان‌که امروز شده است. و الآن ترسان می‌باشید. من شما را و اطفال شما را می‌پرورانم؛ پس ایشان را تسلی داد و سخنان دل‌آویز بدیشان گفت» (پیدایش ۴۵:۱۹-۲۱).

این برادران و فرزندانشان، پدران قوم اسرائیل شدند. علیرغم خودخواهی و حسادتشان، خدا به نیکویی با آنها رفتار کرد. در واقع این نیکویی خدا است که آن را در کلمات ملایم و درک یوسف احساس می‌کنیم. این نیکویی خدا است که آن را در مردی می‌بینیم که آموخته بود خدا در همه وقایع و شرایط زندگی، نیکو است؛ بخصوص برای همه کسانی که می‌خواهند به نیکویی او اعتماد کنند؛ حتی هنگامی که «برادران» ما خیانت می‌کنند و ما را همچون کالایی «می‌فروشند». خدا نیکو است، حتی در زمانی که از نظر دیگران شرایط بد هستند.

دهدن خدا

- چون خدا نیکوست، نتیجه می‌گیریم که:
- ۱- می‌توانیم هر آنچه را به ما می‌گوید باور کنیم.
  - ۲- می‌توانیم با اعتماد منتظر نجات او باشیم.
  - ۳- می‌توانیم آینده خود را به دست‌های او بسپاریم.
  - ۴- می‌توانیم به حکمت و هدایت او اعتماد کنیم.
  - ۵- می‌توانیم مطمئن باشیم که هر آنچه او از ما می‌خواهد همیشه برای ما بهترین است.

دهدن خودمان

- ۱- چه نمونه‌هایی از نیکویی خدا به همه انسان‌ها می‌توانید ذکر کنید؟
- ۲- آیا خدا بر ضد شما است؟ از کجا می‌دانید؟
- ۳- نیکویی خدا چگونه در داوری او، رحمت او، محبت او،

کتاب مقدس درباره مسیح چه می‌گوید؟

مهمترین شاهد بر این که خدا شخصی، قابل شناخت، نامحدود، و نیکو است، همانا زندگی و خدمت پسرش عیسی مسیح است. و برای شناختن خدا از طریق کل کتاب مقدس، هیچ چیز مهمتر از این نیست که ببینیم چگونه خدا در جسم و شخص پسر ازلی و ابدی‌اش نزد ما آمده است. کسانی که مطالب عمده ۶۶ کتاب کتاب مقدس را می‌خوانند و می‌پذیرند، به این نتیجه می‌رسند که عیسی مسیح شخصیت و مضمون اصلی و مرکزی کتاب مقدس است. نوشته‌هایی که پیش از تولد او نوشته شده بودند، همه چشم به ظهور او در آینده دارند؛ و نوشته‌هایی که پس از صعود او به آسمان نوشته شدند، به عقب و به او می‌نگرند. کتاب مقدس ظهور او را پیش‌گویی می‌کند، زندگی او را شرح می‌دهد، قدرت پیامش را توصیف می‌کند، تأثیر او را بر پیروانش در قرن اول دنبال می‌کند، و بازگشت او را وعده می‌دهد.

خود عیسی می‌دانست که در مرکز مکاشفه خدا قرار دارد، چرا که به رهبران یهودی گفت: «کتاب را نقیض کنید... و آنها است که به من شهادت می‌دهد» (یوحنا ۵: ۳۹). پس از قیام، روزی عیسی با دو نفر از شاگردانش در جاده عمواس راه می‌رفت. آنها نمی‌توانستند معنی سخنان او را سریع بفهمند زیرا با کتاب مقدس آشنا نبودند؛ به همین دلیل عیسی آنها را سرزنش کرد، و «از موسی و سایر انبیا شروع کرده

- و خشم او، ابراز می‌شود؟
- ۴- در هفته گذشته چگونه به نیکویی خدا پاسخ داده‌اید؟
  - ۵- آیا نیکویی خدا را، در نجاتی که به وسیله عیسی مسیح فراهم شده است، شخصاً تجربه کرده‌اید؟

و خشم او، او را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود» (لوقا ۲-۲۵). بعد از مدتی، به شاگردانش گفت:

«و همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری است که آنچه در تورات موسی و مُصحف انبیا و زبور داود درباره من مکتوب است به انجام رسد (لوقا ۲۴:۴۴).

شروع موسی. هنگامی که عیسی از «شریعت موسی» سخن می‌گفت، منظورش کتاب‌های پنجگانه [اسفار خمه]، یعنی پنج کتاب اول عهد عتیق بود. کتاب پیدایش درباره مسیح چنین نبوت می‌کند که او دُریت زن (۱۵:۳)، دُریت ابراهیم (۳:۱۲)، و از نوادگان یهودا خواهد بود که روزی بر اسرائیل سلطنت خواهد کرد (۱۰:۴۹). کتاب تثبیه بدین گونه از مسیح سخن می‌گوید که پیش‌بینی می‌کند روزی نبی‌ای خواهد آمد که از موسی بزرگتر خواهد بود (۱۸:۱۵-۱۸). و می‌خوانیم که شریعت، که در کتاب خروج داده شد و در کتاب لاویان تشریح و تفسیر گشت، بدان جهت به انسان داده شد که گناهکار بودن او را نشان دهد و او را به سوی مسیح بیاورد (غلاطیان ۳:۲۳-۲۴).

مژده‌ها. در نوشته‌های شاعرانه عهد عتیق، که عیسی آنها را «زبور» می‌نامد (از ایوب تا غزل‌های سلیمان)، اشارات فراوانی به مسیح شده است. بعضی از مزامیر، مسیح‌هایی نامیده می‌شوند زیرا در آنها آیات خاصی وجود دارد که به گفته عهد جدید به عیسی‌ای خداوند اشاره می‌کنند. به عنوان مثال، نویسنده رساله به عبرانیان به هنگام سخن گفتن از مسیح، از مزمو ۸:۶-۶ و مزمو ۱۱۰:۱ نقل قول

می‌کند (عبرانیان ۱:۱۳-۶:۸). و عیسی‌ای خداوند هنگامی که بر صلیب بود، از مزمو ۲۲ نقل قول کرد.

انبیاء. کتاب‌های نبوتی عهد عتیق مملو از نبوت‌های مخصوص درباره مسیح هستند. «انبیای پیشین» (از یوشع تا دوم تواریخ) درباره ملکوتی سخن می‌گویند که در اسرائیل برقرار خواهد شد؛ و این امر در سلطنت آینده عیسی مسیح به کمال خواهد رسید و مثلاً، در کتاب دوم سموئیل می‌خوانیم که تخت سلطنت او تا به ابد پایدار خواهد بود (۷:۸-۱۷).

«انبیای متأخر» (از اشعیا تا ملاکی)، که انبیا بزرگ نیز خوانده می‌شوند، غالباً از ظهور ماشیح یا مسیح موعود سخن می‌گویند. آنان جزئیاتی را درباره تولد، خدمت، مرگ و بازگشت ثانوی مسیح ذکر می‌کنند که به طور شگفت‌آوری دقیق هستند. مثلاً، میکا تولد مسیح در بیت لحم را پیش‌گویی کرد (۵:۲). اشعیا از تولد او از پاکره (۴:۷)، سلطنت او با راستی و بر تخت داود (۹:۶-۷) و زجر کشیدن او به خاطر گناهان ما (۵:۳-۶) سخن گفت.

همه کتاب‌های مقدس از مسیح سخن می‌گویند. زیرا او نه تنها ماشیح، بلکه خدای کل کتاب‌های مقدس است.

عهد جدید نیز داستان زندگی عیسی مسیح را حکایت می‌کند. چهار کتاب اول، یعنی انجیل‌های متی، مرقس، لوقا و یوحنا، شرح حال زندگی عیسی هستند و به دست چهار نفر نوشته شده‌اند که عیسی یا یکی از نزدیکان او را از نزدیک

طرح اصلی وقایع کتاب مقدس

سراسر کتاب مقدس، از پیدایش تا مکاشفه، نشان می‌دهد که خدا چگونه به کسانی که با او مشکلی دارند پاسخ می‌دهد. همه ۶۶ کتاب، داستان حکمت، قدرت، محبت، صبر و خشم خدا را حکایت می‌کنند. ۳۹ کتاب عهد عتیق و ۲۷ کتاب عهد جدید، نه تنها موارد بی شمار محبت خدا را ثبت کرده‌اند، بلکه از شکست‌های وحشتناک افرادی سخن می‌گویند که با سرسختی نخواستند به خدا اعتماد کنند تا این که او نیز بالاخره آنها را به دست دشمنانشان سپرد.

همه کتاب مقدس یک ماجرای پی در پی است، ولی باید به دوران زمانی متفاوت تاریخ عهد عتیق و عهد جدید توجه کرد. نسبت زمانی عهد عتیق به عهد جدید، دستکم ۴۰ به ۱ است. از آفرینش تا ابراهیم حداقل ۲۰ قرن، و از ابراهیم تا مسیح نیز ۲۰ قرن فاصله بود. همه عهد جدید در مدت زمانی کمتر از یک قرن نوشته شد. مدت زمانی که اناجیل و کتاب اعمال در برمی‌گیرند، حدود ۷۰ سال است.

مقایسه زمانی مهم است زیرا این کار، تفاوتی را که به نظر می‌رسد میان خدای عهد عتیق و خدای عهد جدید وجود دارد، توجیه می‌کند. از آنجا که ظاهراً عهد عتیق بیشتر از عهد جدید حاکی از خون‌ریزی و داوری است، غالباً تصور می‌شود که خدای عهد جدید مهربانتر و صلح‌جوتر از خدای عهد عتیق است. در واقع، مدت زمان وقایعی که عهد جدید در برمی‌گیرد کوتاهتر از آن است که تداوم مشکلات افرادی را که با قبض خدا مقاومت می‌کنند، نشان دهد.

می‌شناختند. کتاب اعمال رسولان از تأثیر انجیل عیسی بر پیروانش و گسترش کلیسای او در سراسر جهان حکایت می‌کند. رساله‌ها، یا نامه‌هایی که خطاب به کلیساها یا افراد نوشته شده‌اند، حاوی تعالیمی به کلیسا هستند؛ کلیسا اجتماع ایمانداران است که مسیح سر آنهاست. و کتاب مکاشفه، عیسی را در آسمان نشان می‌دهد و جزئیات ظهور ثانوی او را شرح می‌دهد.

برخی از محققان کتاب مقدس حتی معتقدند که مسیح در تک تک صفحات کتاب مقدس حضور دارد. و اگر عهد جدید، مسیح را به عنوان آفریننده، نگهدارنده، مهیاکننده، نجات دهنده، خداوند و داور همه جهان معرفی می‌کند، این اغراق نیست (یوحنا ۵:۲۱-۲۳؛ ۸:۵۶-۵۸؛ اول قرنتیان ۱۰:۱-۴؛ کولسیان ۱:۱۵-۱۷؛ عبرانیان ۳:۱).

در سال ۲۰۰۴ م، کمی پس از نوشته شدن کتاب اعمال، خدا به رومیان اجازه داد تا اورشلیم و معبد آن را نابود کنند. بیست سال بعد، یوحنا رسول در تبعید، مکاشفهای دربارهٔ زمانهای آخر از خدا دریافت کرد، که نبوت‌های عهد عتیق در مقایسه با آن بسیار ملایم به نظر می‌رسند. یا آن‌که یوحنا به عنوان رسول محبت شناخته می‌شود، مکاشفهٔ او حاکی از آینده‌ای پر از خشونت و خون‌ریزی است که از هر آنچه دنیا تاکنون شناخته، بدتر است.

مهمتر
این‌که، عهد جدید از بدترین عمل بی‌رحمانه‌ای سسخن می‌گوید که در هیچ جای کتاب مقدس نظیر آن وجود ندارد. در هیچ زمان از ۴۰۰ قرن عهد عتیق، عملی آنقدر بی‌رحمانه و وحشتناک

تاریخ عهد عتیق (پیش از ۴۰۰ سال)
پیداایش - از آفرینش تا یوسف خروج - از زهابی تا سینا
اعداد - زندگی در بیابان
تثنیه - آماده شدن
یوشع - فتح سرزمین
داوران - دوران سختی‌های سکر
۱ سموئیل - سائل
۲ سموئیل - داود
۱ پادشاهان - سلیمان و تجزیه سلطنت
۲ پادشاهان - پادشاهان و زوال سلطنت (اسارت در بابل)
عزرا - بازسازی هیکل اورشلیم
نحمیا - بازسازی دیوارهای اورشلیم
تاریخ عهد جدید (پیش از ۷۰ سال)
انجیل‌ها - زندگی عیسی
اعمال - فعالیت رسولان

مانند مصلوب کردن عیسی مسیح انجام نگرفته بود. طرح اصلی کتاب مقدس و تاریخ آن را می‌توان در کتاب‌های خاصی از عهد عتیق و عهد جدید دنبال کرد. تاریخ عهد عتیق را می‌توان در ۱۲ کتاب از ۳۹ کتاب آن، و تاریخ دورهٔ عهد جدید را می‌توان در هر یک از چهار انجیل، به علاوهٔ کتاب اعمال، یافت. بقیه کتاب‌ها، رساله‌ها، و نبوت‌های عهد عتیق و جدید، موازی یا مکمل این ۱۴ کتاب هستند.

در ذیل، نگاهی گذرا به طرح اصلی وقایع کتاب مقدس، که از ۱۲ کتاب عهد عتیق، و یکی از انجیل و کتاب اعمال، گرفته شده، می‌افکنیم.

- خدا سدوم و عموره را داوری می‌کند.
- ابراهیم پدر اسماعیل و اسحاق است.
- اسحاق پدر یعقوب و عیسو است.
- یعقوب پدر ۱۲ پسر، از جمله یوسف، است.
- پسران یعقوب، یوسف را به بازرگانان میدیانی می‌فروشند.
- یوسف پس از پشت سر گذاشتن مشکلات فراوان، در مصر به قدرت می‌رسد.
- برادران یوسف در زمان قحطی برای یافتن غذا به مصر می‌روند.
- یوسف رفاه خانوادهٔ خود را تأمین می‌کند.

خروج

- نوادگان یوسف ۴۰۰ سال به بردگی گرفته می‌شوند.
  - موسی ۸۰ سال برای آزاد کردن قوم خود آماده می‌شود.
  - خدا قوم خود را با فرستادن بلاهای فوق طبیعی آزاد می‌کند.
  - خدا شریعت را به قوم خود می‌دهد.
  - خدا قوم خود را به خاطر بت پرستی داوری می‌کند.
  - خدا خیمه‌ای جهت پرستش به قوم خود می‌دهد.
- اعداد**
- خدا قوم خود را به وسیلهٔ ستون ابر و آتش هدایت می‌کند.
  - خدا سرزمین موعود را پیش روی قوم خود قرار می‌دهد.
  - قوم خدا از تصرف کردن زمین می‌ترسند.
  - خدا سپاه اسرائیل را دچار شکست سنگینی می‌کند.
  - خدا ۴۰ سال در بیابان از قوم مراقبت می‌کند.

- **پیدایش ۱ - ۱۱**
- **خدا جهان را از هیچ می‌آفریند.**

- **خدا انسان را از خاک زمین می‌آفریند.**
- **خدا زن را از مرد می‌آفریند.**
- **انسان از خدا بی‌اطاعتی می‌کند.**
- **فرزندان انسان از خدا بی‌اطاعتی می‌کنند.**
- **خدا به وسیلهٔ تسوفان، جهان را داوری می‌کند.**
- **خدا دوباره جهان را با خانوادهٔ نوح آغاز می‌کند.**
- **خدا با تقسیم کردن زبان‌ها، جهان را مغشوش می‌کند.**

ساختار عهد عتیق

شریعت - کتاب‌های پیدایش تا تثبیه نه تنها خواسته‌های خدا از قوم خود، بلکه آن کاری را هم که خدا می‌خواهد برای آنان انجام دهد، شرح می‌دهند.

تاریخ اسرائیل - کتاب‌های یوشع تا استر، بیانگر پیروزی و فتح اسرائیل، سالکیت زمین، شکست و از دست دادن آن، و بازگشت آنان به سرزمین موعود هستند.

شعر - کتاب‌های ایوب تا عزراهای سلیمان، حکمت خدا و پرستش او توسط قوم را به صورت شاعرانه بیان می‌کنند.

نبوت - کتاب‌های اشعیا تا ملاکی، بیانگر درخواست و تمنای خدا از قوم خود، وعده برکت او به کسانی که به او اعتماد می‌کنند، و وعده داوری آسانی که او را رد می‌کنند، است.

پیدایش ۱۲ - ۵۰

- **خدا ابراهیم را به پیروی از خود فرا می‌خواند.**
- **خدا وعده می‌دهد که جهان را به واسطهٔ ابراهیم برکت دهد.**

● خدا در شرق رود اردن، اسرائیل را به پیروزی می‌رساند.

کتنه

- خدا پتی اسرائیل را برای ورود به سرزمین موعود آم می‌کند.
- موسی تاریخ اسرائیل و شریعت را برای قوم می‌خواند.
- موسی برکت و لعنت را پیش روی قوم می‌گذارد.
- موسی شکست روحانی اسرائیل را پیش گویی می‌کند.
- موسی می‌میرد و خدا او را دفن می‌کند.

یوشع

- خدا یوشع را به رهبری اسرائیل بر می‌گزیند.
- خدا اسرائیل را به پیروزی‌های نظامی می‌رساند.
- خدا اسرائیل را به مالکیت سرزمین موعود در می‌آورد.

داوود

- اسرائیل به دفعات، شکست روحانی را تجربه می‌کند.
- مردم اسرائیل خودشان در مورد شریعت و قانون تصد می‌گیرند.
- خدا قوم خود را، هنگامی که توبه می‌کند، نجات می‌دهد.

اول سموئیل

- کهنات اسرائیل به فساد گشایده می‌شود.
- خدا خانواده‌ی عیسی (کاهن اعظم) را داوری می‌کند.
- قوم خدا، خواهان پادشاه می‌شوند.
- خدا، پادشاهی به قوم خود می‌دهد (شاؤل).
- شاؤل در اثر بی‌اطاعتی، حکومت خود را از دست می‌دهد.
- خدا داود را به جانشینی شاؤل بر می‌گزیند.
- شاؤل می‌کوشد تا داود را بکشد اما خود کشته می‌شود.

دوم سموئیل

- داود به عنوان پادشاه اسرائیل مورد تأیید قرار می‌گیرد.
- داود اسرائیل را به خداترسی رهبری می‌کند.
- داود با بت‌شع زنا می‌کند.
- داود از مشکلات فراوانی رنج می‌برد.

اول پادشاهان

- داود می‌میرد.
- سلیمان بر تخت سلطنت می‌نشیند.
- سلیمان از برکات خدا بهره‌مند می‌شود.
- سلیمان دچار سقوط روحانی می‌شود.
- حکومت به دست پسران سلیمان تجزیه می‌شود.
- پادشاهان شریر بر حکومت شمالی (اسرائیل) سلطنت می‌کنند.
- حکومت شمالی در سال ۷۲۲ ق.م. در برابر آشوریان از پا در می‌آید.
- ایلیا از آسمان، آتش به زمین می‌باراند.

دوم پادشاهان

- ایلیا ردای خود را به الیشع می‌دهد.
- پادشاهان خوب و بد بر حکومت جنوبی (یهودا) سلطنت می‌کنند.
- یهودا در سال‌های ۶۰۶ و ۵۸۶ ق.م. در برابر بابل تسلیم می‌شود.
- ارتش بابل معبد اورشليم را خراب می‌کند و یهودیان را به اسارت می‌برد.
- قوم خدا به مدت ۷۰ سال در تبعید رنج می‌برد.

عزرا و نحمیا

- گروه‌هایی از یهودیان به اورشليم باز می‌گردند تا معبد را بازسازی کنند.
- گروه‌هایی از یهودیان، اورشليم را بازسازی می‌کنند.
- خدا به یهودیان اجازه می‌دهد که به شهر خود بازگردند.

اسرائیل با زوال روحانی و بی‌وفایی خود، حاکمیت بر سرزمینش را از دست داد. اورشليم به دفعات به تصرف ارتش‌های مهاجم درآمد. پس از کتاب ملاکی، خدا به مدت ۴۰۰ سال طولانی و پُر از خشونت، خاموش ماند. اسرائیل در حسرت ظهور ماشیح خود بود.

ساختار عهد جدید

انجیل‌ها - کتاب‌های منی تا یوحنا، چهار شرح جزا از زندگی اجتماعی، مرگ، و قیام عیسی، پسر خدا، نه دست می‌دهند. تاریخ کلیسا - کتاب امتثال رسولان، پیدایش کلیسا را شرح می‌دهد. رساله‌ها - رساله‌های رومیان تا یهودا، مجموعه‌ای از ۲۱ نامه (۱۳ عدد نوشته پولس) هستند که شامل اصول تعلیمی و تشریح افراد یا کلیساها هستند. نبوت - مکاشفه، آخرین کتاب کتاب مقدس، شامل انتقاد از عفت کلیسا، و پیشگویی درباره آینده اسرائیل و ملت‌های دیگر است. این نبوت، مکاشفه و پیروزی نهایی عیسی مسیح را به عنوان شاه شاهان و خداوند خداوندان، شرح می‌دهد.

انجیل‌ها

- یحیی تعمید دهنده ظهور ماشیح را اعلام می‌کند.
- عیسی‌ای ناصری پیروان زیادی به دست می‌آورد.
- عیسی خود را از سایر معلمان یهود متمایز می‌کند.
- عیسی به عنوان شخصی که معجزه مسیحی‌کند، مشهور می‌شود.
- رهبران یهود به نفوذ روحانی عیسی حسادت می‌کنند.
- پس از سه سال، عیسی به مسامتت

- عید فصیح به اورشليم می‌رود.
- عیسی به اتهام کفرگویی و فریب سیاسی دستگیر می‌شود.
- پیروان عیسی او را ترک می‌کنند و یکی از آنها آشنای با لو را انکار می‌کند.
- عیسی مورد تمسخر و ضرب و شتم قرار می‌گیرد، شلاق می‌خورد، و مصلوب می‌شود.

سرزمین کتاب مقدس

بیشتر وقایع کتاب مقدس در خاورمیانه اتفاق افتادند؛ یعنی در بخشی از جهان که حتی امروزه نیز بیشتر اخبار را به خود اختصاص می‌دهد. باغ عدن در نزدیکی رود فرات قرار داشت. سرزمین فلسطین، یعنی سرزمینی که خدا به بنی اسرائیل وعده داده بود، در محل تقاطع سه قاره اروپا، آسیا و آفریقا واقع است. جاده‌های بازرگانی میان این قاره‌ها، از فلسطین می‌گذشتند، و به همین دلیل این منطقه از اهمیت سوق‌الجیشی زیادی برخوردار بود، و نیز به همین دلیل جنگهای فراوان در آن رخ می‌داد. مهمترین تمدن‌های دوران عهد عتیق در بین النهرین (ایران و عراق امروزی)، مصر و آسیای صغیر (ترکیه امروزی) قرار داشتند.

این قطعه زمین کوچک، سمبل همه اهمیت است که خدا برای قوم اسرائیل و برای کلیسا قائل است.

فلسطین، که بیشتر اتفاقات کتاب مقدس در آن رخ دادند، سرزمین خوبی است - در مورد آن گفته شده «زمینی که به شیر و شهد جاری است» (خروج ۳:۸). این سرزمین در غرب به دریای مدیترانه، در شرق به صحرای عربستان، در جنوب به شبه جزیره سینا، و در شمال به سوریه محدود می‌شود. فلسطین را از شمال به جنوب می‌توان به چهار ناحیه طبیعی تقسیم کرد: (۱) یک دشت ساحلی مسطح در

دوران کتاب مقدس

هیچکس نمی‌تواند تاریخ آفرینش را مشخص نماید، و درباره تاریخ وقایع پیش از ابراهیم، تنها می‌توانیم حدس بزنیم. در اینجا تاریخ تقریبی بعضی از شخصیت‌ها و وقایع مهم کتاب مقدس، از زمان ابراهیم به بعد، ارائه شده است.

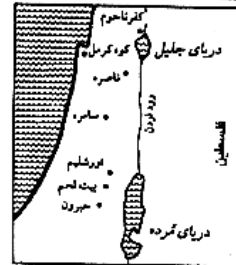
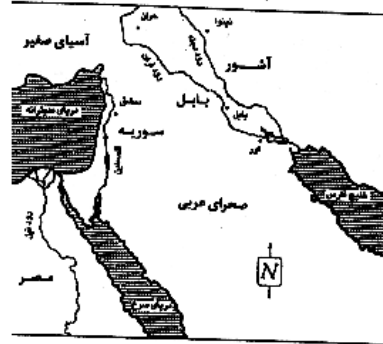
تاریخ	شخص یا واقعه
۲۰۰۰ ق.م.	ابراهیم، اسحاق، یعقوب، پوسفد بردگی در مصر
۱۵۰۰ ق.م.	موسی، خروج از مصر، سرگردانی در بهابان، اعطای ده فرمان، یوشع، ورود به سرزمین موعود، جدهون، روت، شستون، سموتیل
۱۰۰۰ ق.م.	شاؤل، داود، سلیمان، تجزیه سلطنت، ایلیا، الیشع، یونس، هوشع، اشعیا، شکست هر دو پادشاهی و تبعید یهودیان، دانیال، حزقیال، ارمیا
۵۰۰ ق.م.	بازگشت یهودیان از تبعید، ساختن معبد، زکریا، لستر، عزرا، نحمیا، ملاکی
۵ ق.م.	تولد عیسی مسیح
۲۷ - ۳۰ م.	خدمات اجتماعی مسیح
۳۰ م.	مصلوب شدن، قیام، و صعود مسیح، تولد کلیسا و نزول روح‌القدس
۳۳ م.	ایمان آوردن پولس
۳۷ - ۵۶ م.	سفرهای پستراتی پولس
۶۴ م.	سوخستن روم؛ چغای نرون
۶۷ م.	اندام پولس
۷۰ م.	ناپود شدن اورشلیم
۹۵ م.	نوشته شدن مکاشفه و تکمیل عهد جدید
۱۰۰ م.	مرگ یوحنا

- عیسی در قبر شخص دیگری مدفون می‌شود.
- سه روز بعد، قبر عیسی خالی است.
- شاهدان تأیید می‌کنند که عیسی زنده است.
- عیسی قول می‌دهد که باز خواهد گشت.

اعمال رسولان

- در عید پنطیکاست یهودیان، کلیسا متولد می‌شود.
- خدا افرادی را که انجیل و مژده مسیح را می‌پذیرند، از هر ملت و قومی که باشند، در یک بدن می‌پذیرد و با یکدیگر متحد می‌سازد.
- شاؤل اهل طرسوس، از یک جفا کشته به کلیسا، به مهمترین حامی و مدافع کلیسا تبدیل می‌شود.
- پولس همراه با رسولان دیگر، نامه‌هایی تشویق‌آمیز و تعلیمی می‌نویسد که راهنما و هادی جامعه نوایمان مسیحی می‌شوند.

طول ساحل دریای مدیترانه؛ (۲) ارتفاعات مرکزی؛ (۳) دریا رود اردن، که شامل دریای جلیل و دریای شرده است؛ و (۴) زمین‌های مرتفع شرق اردن.

چه کسی می‌تواند خدا را در کتاب مقدس ببیند؟

در آغاز گفتیم که کتاب مقدس کتابی است دربارهٔ کسانی که با خدا مشکل دارند. آنها با خدایی مشکل دارند که می‌گویند: «افکار من افکار شما نیست و طریق‌های شما طریق‌های من نیست». زیرا چنان که آسمان از زمین بلندتر است، همچنان طریق‌های من از طریق‌های شما و افکار من از افکار شما بلندتر می‌باشد» (اشعیا ۵۵: ۸-۹).

در عین حال دیدیم که کتاب مقدس دربارهٔ خدایی است که با انسان‌ها مشکلی دارد. کتاب مقدس نشان می‌دهد که خدا از کسانی که نمی‌خواهند به او اعتماد کنند، همیشه محافظت نمی‌کند. خدا هنگامی که آدم و حوا را از باغ عدن اخراج کرد، زمانی که توفانی فرستاد تا همهٔ بشریت را بجز نوح و خانواده‌اش نابود کند، موقعی که اجازه داد آشوریان اسبابه شمالی، و بابلیان یهودا را شکست دهند - بله در این مواقع - نشان داد که صبر او نیز اندازه‌های دارد.

و عده‌های خدا شامل همه نمی‌شوند، بلکه شامل هر کسی که مایل است او را بجوید و بر او اعتماد کند. اشعیا به ما یادآوری می‌کند که خدا مایل است خود را به همهٔ آنانی که او را می‌جویند بشناساند. اشعیا درست پیش از آنکه از قول خدا بگوید: «افکار من افکار شما نیست»، می‌گوید: «خداوند را مادامی که یافت می‌شود بطلبید و مادامی که نزدیک است، او را بخوانید. شیر راه خود را و گناهکار افکار خویش را ترک نماید و به سوی خداوند بازگشت کند و

ی رحمت خواهد نمود، و به سوی خدای ما که مغفرت م خواهد کرد» (اشعیا ۵۵: ۶-۷).

در سراسر کتاب مقدس تصریح شده است که خدا وعده دهد تنها کسانی او را خواهند یافت که مایلند خود را به او بس نمایند.

این شرط مهم تسلیم شدن همان چیزی است که عیسی م داد و گفت: «خوشا به حال پاک دلان، زیرا ایشان خدا را هند دید» (متی ۵: ۸). او این جمله را بلافاصله پس از ن: «خوشا به حال مسکینان در روح ... خوشا به حال میان ... خوشا به حال حلیمان ... خوشا به حال گرسنگان و گان عدالت ... خوشا به حال رحم کنندگان» (آیات ۱۷)، بیان نمود. هر یک از این شرایط، نیاز به داشتن یک تسلیم شده را نشان می‌دهند که شرط یافتن برکات خدا

هر کسی نمی‌تواند خدا را بیابد. خدا روح است، و تنها انی او را خواهند دید که او آنان را انتخاب می‌کند تا خود ایشان مکشوف کنند. در مورد کتاب مقدس نیز چنین است. در عین حال که کتاب مقدس برای هدایت ما به سوی به ما داده شده، ولی برای کسانی که می‌کوشند خدا را با رها و شرایط خودشان بیابند، پیامی ندارد. خدا خود را صفحات کتاب مقدس به کسانی نشان می‌دهد که مایلند از طاعت کنند، و یا این که هرگز یافت نخواهد شد.

عیسی دربارهٔ خدا و خودش چنین گفت: «اگر کسی اهد ارادهٔ او را به عمل آورد، دربارهٔ تعلیم خواهد دانست از خدا است یا آن که من از خود سخن می‌رانم» (یوحنا

(۱۷:۷).

خود نجات یک هدیه است. بخشایش گناهان و زندگی ابدی را تنها با فیض خدا و از طریق ایمان به مسیح، دریافت می‌کنیم (انسسیان ۸: ۲-۹). ولی دیدن خدا در کتاب مقدس مستلزم تمایل و تصمیم ما به اطاعت از ارادهٔ او است. تنها با تسلیم شدن است که مطمئن می‌شویم خدا اجازه می‌دهد در موقعیت کنونی‌مان حقیقت را دربارهٔ مسیح بفهمیم. تنها با تسلیم و اطاعت است که می‌توانیم خدا و پسرش را در هر صفحهٔ کتاب مقدس ببینیم.